

- вибору захисника): від 16 листоп. 2000 р.: Справа № 1-17/2000 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 47. – Ст. 2045.
2. Конституція України: від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 6 лип. 2005 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35–36, 37. – Ст. 446.
4. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 2 черв. 2011 р. // Голос України. – 2011. – № 122.
5. Сімейний кодекс України: Закон України від 10 лют. 2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 21–22. – Ст. 135.
6. Про прожитковий мінімум: Закон України від 15 лип. 1999 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 38. – Ст. 348.
7. Про Державний бюджет України на 2011 рік: Закон України від 23 груд. 2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 7–8. – Ст. 52.

ДОСВІД РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПАСПОРТНО-ВІЗОВОГО РЕЖИМУ

Семіног Оксана Олександрівна

здобувач кафедри адміністративної діяльності ОВС Харківського національного університету внутрішніх справ

Україна як суверенна, незалежна, демократична держава входить в європейський і світовий правовий простір. Тому завдання побудови української держави як демократичної, соціальної та правової, потребує вивчення і врахування позитивного досвіду нормативно-правової практики передових країн світу з усталеними демократичними традиціями та вироблення власної парадигми активного включення нашої держави до загальносвітового політико-правового простору. Це відноситься і до законодавства щодо забезпечення паспортно-візового режиму, що набули у світі суттєвого розвитку. Розпад Союзу РСР істотно вплинув на розвиток цих процесів у пострадянському просторі. Ця проблема набуває гостроти як у політичному, так і в правовому аспекті.

Актуальність обраної тематики визначається тим, що здійснені за останній час розвиток законодавчої бази правоохоронної діяльності, вдосконалення відомчої нормативної бази, впорядкування структурної побудови системи внутрішніх справ Росії сприяли концентрації посилення ролі органів і установ внутрішніх справ і внутрішніх військ на основних

напрямок їх оперативно-службової діяльності, створили об'єктивні передумови для повного задіяння внутрішніх резервів і нереалізованих можливостей системи, особливо в управлінській сфері, включаючи забезпечення ефективної координації та взаємодії всіх служб і підрозділів.

Згідно з Постановою Уряду Російської Федерації від 15 лютого 1993 року № 124 [1] була створена паспортно-візова служба (ПВС) органів внутрішніх справ Російської Федерації, яка включила в себе: управління (відділи) віз, реєстрації і паспортної роботи, а також паспортні відділення (паспортні столи) і відділення (групи) віз і реєстрації міліції, як в центрі, так і на місцях.

На ПВС і їх підрозділи покладені функції по видачі паспортів, пропусків на в'їзд до прикордонної зони, здійсненню реєстрації громадян, адресно-довідковій роботі, реєстрації іноземних громадян і осіб без громадянства (що перебувають на території Росії), видачі їм документів на право проживання; оформлення документів і дозволів на в'їзд до Російської Федерації і виїзду за кордон, виконанню законодавства з питань громадянства.

Паспортно-візова служба, в межах своїх можливостей, бере активну участь у боротьбі зі злочинністю, забезпеченні правопорядку і профілактики правопорушень.

Крім того, в частині, що відноситься до її компетенції, вона здійснює реалізацію законодавчих актів в галузі забезпечення прав і свобод людини.

Відповідно до п. 13 Указу Президента РФ від 09.03.2004 року № 314 [2] утворено Федеральну міграційну службу Росії, якій передано правозастосовні функції, функції по контролю і нагляду та функції з надання державних послуг у сфері міграції МВС Росії.

Міграційна служба є центральною ланкою діючої в країні системи здійснення контролю перебування в Росії іноземних громадян, забезпечення закордонних поїздок російських громадян, а також вирішення питань громадянства. Причому її адміністративна діяльність в цій області дуже різноманітна (Наприклад: за офіційними статистичними даними за 2011 рік ФМС оформила 2504718 закордонних паспортів, що на 12% більше ніж у 2010; анульовано дозволів на тимчасове проживання 5376, що 87% більше ніж 2010 році та інше [3].

Вже кілька років по всьому світі інтенсивно йде процес переходу на документи з електронними носіями інформації.

У Росії завдання з переходу на нові закордонні паспорти, що містять біометричні дані, була поставлена президентом Російської Федерації. У 2005 р. уряд РФ схвалив концепцію створення державної системи виготовлення, оформлення і контролю паспортно-візових документів нового покоління (ПВДНП). Забезпечення російських громадян

біометричними паспортами стало одним із пріоритетних напрямів діяльності ФМС Росії

Таким чином, наведені закони та законодавчі акти, які всесторонньо регламентували процес забезпечення паспортно-візового режиму Російської Федерації, безпосередньо вплинули на формування цілісного та збалансованого паспортно-візового режиму. Разом із тим, серед усіх законів, що було прийнято за роки існування Росії, саме зазначені, на нашу думку, були найбільш значимими при формуванні паспортно-візової політики РФ, стали надійним підґрунтям адміністративно-правового забезпечення правоохоронними органами всіх рівнів та відповідними державними структурами паспортно-візового режиму. Суттєвим є те, що всі вони були тісно пов'язані зі змінами геополітичної ситуації у світі та вимогами, які висували бізнесові кола до уряду та Президента.

Література:

1. Постановление Правительства РФ от 15.02.1993 №124 О реорганизации подразделений виз, регистраций и паспортной работы милиции в паспортно-визовую службу органов внутренних дел [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.lawrussia.ru/texts/legal_383/doc383a725x642.htm - назва з екрану.
2. Указ Президента РФ от 19.07.2004 № 928 Вопросы Федеральной Миграционной службы [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fms.gov.ru/law/861/details/37067/> - назва з екрану.
3. Федеральная миграционная служба РФ . Официальные статистические данные [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.fms.gov.ru/about/statistics/data/> - назва з екрану.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ: АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Співак Марина Вікторівна

кандидат юридичних наук, інспектор навчального відділу ННІПКМ НАВС

Прагнення України стати демократичною, правовою державою європейського зразка вимагає певних змін правової системи в цілому і, відповідно, адміністративного права як її складової. Реформування адміністративного законодавства необхідно здійснювати на основі положень Конституції України при комплексному підході до